

SPACING / RAZMICANJE

naming IT war imenovati TO ratom

UCITELI NEZNALICA I NJEGOVI KOMITETI. BILTEN BR.7 NOVEMBAR 2011.

SAOPŠTENJE POVODOM DOPUŠTANJA ODRŽAVANJA NASTAVE NA FILOLOŠKOM FAKULTETU

Plenum Filološkog fakulteta

Prema odluci Studentskog plenuma Filološkog fakulteta, donetoj 29. oktobra 2011. godine, rešeno je da se ponovo uspostavi redovno održavanje nastave na Filološkom fakultetu od ponedeljka, 31. oktobra 2011.

Ovu odluku donosimo sa svesću o fizičkoj ugroženosti studenata, koji su od prvog dana bili podvignuti brojnim pritiscima s raznih strana. Ti pritisci su uključivali: medijsku hajku i klevetničke optužbe da protest kontrolišu razne političke grupacije, provokacije od strane pripadnika SKONUS-a, studentskih parlamenata i od PR-a Univerziteta u Beogradu Marijana Nikolića, pozive na državno nasilje od strane rektora Branka Kovačevića i napade neonacističke, koji su usledili.

Svi ovi pritisci su se pokazali nedovoljnima za prekid blokade, te je uprava Filološkog fakulteta pribegla upotrebi fizičke sile, kao poslednjem „argumentu“, nakon što su neistine dekana Aleksandre Vraneš bile razbijene tokom njenog razgovora sa studentima na Plenumu. Dekan je podstakla izliv profesorskog nasilja nad studentima u protestu, tokom kojega su pojedini profesori, zajedno sa N.N. licima, za koje se veruje da su policajci u civilu, vređali, gurali i udarali studente, cepali blokadne plakate i pisma podrške i rušili barikade.

Budući da je naš protest od samog početka bio miran, bez ikakvih fizičkih obračuna, rešeni smo da ga istim metodama i nastavimo. Ne želimo da nasledamo na provokacije agresivnog dela profesora, niti da nasilnim odgovorom na njihove brutalne nasrtaje pretvorimo miran protest u opšti sukob.

Smatramo da je otvaranje Filološkog fakulteta za održavanje nastave u

ovom trenutku jedini način da se izbegne eskalacija konflikta koji su dekan Vraneš i agresivni profesori nametnuli studentima. Ne želimo da kolege izlažemo fizičkom nasilju od strane profesora, posebno ne kada su oni već izloženi pljački i ekonomskim ucenama od strane Fakulteta i Univerziteta.

Želimo da napomenemo da ni u jednom trenutku naše borbe mi, studenti, učesnici Plenuma Filološkog fakulteta, nismo imali za cilj da uđemo u bilo kakav konflikt sa svojim profesorima. Naprotiv, pozivamo ih na solidarnost i podršku u daljoj borbi za kvalitetnije obrazovanje dostupno svima.

Plenum naglašava da studenti u protestu ne odustaju od svojih legitimnih zahteva: ograničavanja visine školarine na svim državnim fakultetima na 3 minimalne mesečne plate, statusa budžetskog studenta za sve one koji ostvare 48 ESPB, ukidanja rangiranja i vraćanja apsolventskog statusa, apsolventskog

staža i apsolventskih ispitnih rokova za studente koji studiraju po Zakonu o visokom obrazovanju iz 2006. godine, te smenu rektora Branka Kovačevića.

Direktna demokratija kao vid organizovanja blokada kao vid studentskog štrajka su se pokazali kao najefektivniji vidovi borbe i skretanja pažnje široke javnosti na akutne probleme koji materijalno ugrožavaju veliki broj pripadnika studentske populacije, dok još širem sloju mladih u Srbiji studiranje potpuno onemogućavaju. Naša borba se nastavlja! Pružamo punu podršku i nastavljamo saradnju sa... kolegama... sa... Filozofskog fakulteta i svih drugih fakulteta i visokoškolskih ustanova koje se odluče da se bore za osnovna studentska prava. Pozivamo studente Filološkog fakulteta da se još aktivnije i masovnije uključe u odbranu svojih prava i prava svojih kolega!

Dole školarine!
Znanje nije roba!

FILOLOŠKI U EGZILU (drugi deo)

Upozorenje: tekst je plenumskog tipa. Prisutni: Isidora Ilić, Aleksandra Sekulić, Sava Jokić, Svetlana Gutić

Sava Jokić, Svetlana Gutić:
Retrospektiva studentskog protesta na Filološkom fakultetu 2011.
...dijalog je prvo snimljen kamerom, pa tek onda prekućan...

u ovom dijalogu nema velikih slova

studentkinja i student filološkog fakulteta.

učesnica i učesnik u radu plenuma, učesnica i učesnik u blokadi na filološkom fakultetu.

sava: blokada je zamrznuta, prisiteti me se kako je sve počelo. septembar, prijavljivanje ispita za ispitni rok oktobar dva. u petak ispitna prijava košta 50 dinara, a već u ponedeljak 200. jeste da razlog za bunt deluje kao sitnica, ali ljudi su se razbesneli.

cec: da. tokom tog vikenda skočile su cene svih troškova osim školarine – dakle potvrde o položenim ispitima, cena diplome itd, a prst u oku bila je ta cena ispitnih prijavi.

sava: u sledećoj sceni sedim ispred KC Magacin, na onom stepeništu, otvaram netbuk i proveravam fejsbuk. tamo me je neka koleginica dodala na grupu „protest na filološkom“

cec: mene su dodali tokom nedelje, ma, ti si me dodao u tu grupu?

sava: da, ja sam te dodao, a tad kada sam te dodao grupa je imala skoro 200 ljudi.

cec: iskreno, nisam imala vremena da čitam, jer su ljudi spamovali i spamovali. ti si pozvao ljude na sastanak, ali se niko nije pojavio. onda sam predložila da se organizuje plenum. mnogo je ljudi zaista bilo skeptično, prvo smo morali da imamo glasanje da li smo za plenum ili ne. na kraju je velika većina bila za plenum.

sava: e, da, glasali smo preko inventa. not attending je značilo neću plenum, a attending da želim.

:smeh:

cec: bilo nam je važno da se svi okupi na jednom mestu. plenum, na kom svi imamo pravo glasa i zajednički odlučujemo o tome šta ćemo da radimo povodom svojih problema, omogućava nam da prevaziđemo ograničenja parlamentarizma, da se organizujemo demokratsičnije. mada su i plenumi često teško funkcionisali, neki su nenaviknuti na to da nije okej urlati na druge, da nije okej čekati da 300 ljudi ode sa plenuma, pa sa dvadesetak najpurnijih izglasavati bitne odluke itd. ali smo uprkos svim problemima uspeali da se organizujemo.

sava: pre prvog plenuma, imali smo sastanak sa upravom fakulteta i predali smo zahteve koje smo formulisali preko fejsa. odgovor uprave je da ne mogu ništa da urade, da moraju da se drže zakona. tu su nam „učinili“ i tu cenu ispitne prijave smanjili sa 200 na 100 dinara.

cec: posle toga smo imali plenum. pozvani smo na nastavno-naučno veće i tamo smo pročitali svoje zahteve – za ukidanje rangiranja, da jedini uslov za budžet bude i ostane 48espb bodova, da se vrati status apsolvata a sa njim i apsolventski staž i rokovi, kao i da se smanje školarine na tri minimalne neto plate. profesori su nam bili naklonjeni, mada praktično

niko od njih nije zaista bio upoznat sa problemima studenata.

sava: nakon toga podnosim zahtev za dobijanje finansijskog izveštaja, koji još uvek nismo dobili... trećeg oktobra imamo akciju za svečani prijem bruceša, gde u sali heroja spuštamo transparent „školaranje je pravo svih, a ne samo bogatih“ i uzvikujemo parolu „dole školarine!“. kakav se aplauz orlo salom! tad dekanica javno izjavljuje kako podržava studente i njihovu borbu.

cec: imali je to bilo dobro. uglavnom, koliko se dva puta nedeljno plenuma i dve šetnje do ministarstva. prva šetnja je ona nakon koje

smo podneli zahteve u ministarstvu. druga je bila povodom odgovora na te zahteve, kada ministar nije htio da primi delegate jer nisu „legitimni“, nego ih je primio njegov pomoćnik i ismevao ih.

sava: nakon te šetnje imali smo još jedan plenum i na kraju izglasali blokadu nastave. u ponedjeljak je sve počelo.

cec: prvog dana blokade organizovan je i sastanak upravnika katedre.

sava: ali nisu svi upravnici potpisali saopštenje uprave. od tog dana počinje medijska hajka protiv nas, a nas niko ne čuje.

cec: uprava konstantno širi dezinformacije kako su svi zahtevi prihvaćeni, zbunjuju studente.

sava: upadaju nam nacisti, a uprava govori kako smo mi nasilni, odnosno kako napadamo profesore i studente. za to vreme konstantno imamo razgovore sa upravom.

cec: mnogo im se smetalo što smo u blokadi, retko kad smo uopšte uspevali da pričamo o zahtevima.

sava: a stvar je u tome da profesore nismo sprečavali da rade. postavljene su barijere na ulaze u slušionice i sale, tj. sprečavali smo samo odvijanje nastave, ne i konsultacije itd.

cec: na sastancima su nas pozivali na ličnu odgovornost i da blokadu

moramo momentalno prekinuti. na kraju je došlo do usijanja i blokada je zamrznuta.

sava: nakon nny koje je održano u rektoratu, na koje nije došlo više od polovine profesora, oni se vraćaju na filološki i fizički napadajući studente i tu dolazi do nekih incidenta. neki profesor je šutirao jednog kolegu, kolegicu je gurnuta s klupe, jedna profesorica je cepala pisma podrške protestu sa zida... snimci napada se nalaze na jutjubu. tog dana su zaključane sve prostorije koje smo koristili na prvom spratu, sa svim našim stvarima.

cec: tokom čitave blokade su nas okretali jedne protiv drugih, razbijena je solidarnost, studenti i profesori bi trebalo zajedno da se bore za dostupno i kvalitetno obrazovanje.

sava: konstantno su huškali. mislim, sve one skandal izjave rektora, od poziva policiji, prizivanja nacista i njegov seksizam. pa pojava pi-ara univerziteta u trenutima kada dolazi do nasilja nad nama.

cec: da, država je pokazala svoje pravo lice. nismo rekli kad je policija ušla na fakultet.

sava: da, povodom lažne dojave da je postavljena bomba. zanimljivo je to da su policajci imali usmenu dozvolu uprave da uđu, iako je na naučno-nastavnom veću dogovoreno da neće zvati policiju i da nikako neće doz-

voliti da se naruši autonomija univerziteta.

cec: sada se nastava na filoloskom normalno odvija, ali studenti su nezadovoljni jer nijedan od zahteva koje smo uputili ministarstvu nije ispunjen.

sava: šta smo onda dobili blokadom?

cec: pokazali smo da možemo da se samoorganizujemo i tako stavimo neka važna pitanja na dnevni red. pokrenuli smo diskusiju o obrazovanju, a samo se nametnulo i pitanje represije.

sava: a posle filološkog blokiran je i filozofski, pa viša elektrotehnička. kad je došlo nadomak blokade filozofskog u novom sadu mobilisalo se preko 100 parlamentarca i neonacista da to spreče. nekim studentima se sada preti disciplinskim i krivičnim postupcima.

cec: uz sve ono što se nama dešavalo na filoloskom, mislim da je svima postalo jasno da moramo da proširimo borbu za naša prava i van fakulteta, a već su nas mnogi podržali. mora namo više da se radi na omasovljavanju i povezivanju sa drugima koji se susreću sa istim problemima kada se bore za svoja prava.

sava: da, sada mora da se radi na povezivanju. borba se nastavlja.

sava gasi kameru.

KONTEKSTUALIZACIJA BLOKADE NASTAVE NA FILOZOFSKOM I FILOLOŠKOM FAKULTETU 2011.

(prvi deo)
Dragimir Olujić Oluja

Legitimno, legalno i suvereno

Zašto sam gotovo svakog dana (i noć) bio sa studentima u njihovim akcijama protiv Bolonjskog procesa – od Protesta studenata Beogradske univerziteta 2006. do Plenuma tokom upravo završene Blokade nastave na Filozofskom i Filološkom fakultetu?

Prvo, znanje je javno dobro, nije roba, i tiče se svih nas!

Drugo, ja sam se školovao i studirao u, uz sva ograničenja, sistemu besplatnog i svima dostupnog obrazovanja!

Treće, studenti su moja deca, naša deca od kojih smo „pozajmlili“ budućnost i ovu zemlju, pa je red da im barem malo „vratimo“!

Studenti su moji (mladi) prijatelji i red je da im – svojim znanjem i iskustvom iz studentskih i disidentskih borbi – pomognem u njihovom otporu njima nametnutih i suprotstavljanih sila! I, naznađ, četvrto, njihovu borbu smatram legitimnom, legalnom i suverenom, a o tome je u ovom tekstu reći!

Najveći, najbitniji deo argumentacije sam „posudio“ od svojih prijatelja prof. dr Rastka Moćnika iz Ljubljane i prof. dr Borislava Mikulića iz Zagreba,

ali i od – u to ni sam još ne mogu da poverujem, jer nisam njegov fan – francuskog polit-filozofa Alena Badju! Da krenem redom!

Ciljevi nisu ni nešto novo, ni nečuveno, ni nepoznato – besplatno visokoškolsko obrazovanje u javnom sektoru postojalo je u „trulom socijalizmu“, i u zapadnoevropskim tzv. državama blagostanja, a u velikom broju evropskih zemalja postoji i danas. Međutim, sadržaj zahteva studentske inicijative već samim svojim ponavljanjem izražava nekoliko momenata koji mu daju karakter radikalno novog ili zapravo začudnog, jer pretpostavlja ili povlači za sobom fundamentalnu redefiniciju društvenih prioriteta, odnosno reviziju neoliberalističkog karaktera društva, i time podirva psihološki okvir „mogućeg“, „realnog“, „ostvarivog“.

Prvi moment je artikulacija politike obrazovanja kao politike za sve. To je najradikalniji novum ove akcije, koji premašuje čak i antikapitalistički sadržaj. Jer, sve jači „kapitalistički moment“ u obrazovanju – odnosno komercijalizaciju obrazovanja ili izvirgavanje javnog obrazovnog sektora uslovima tržišta, s cirkulacijom

novca iz državnog budžeta, iz intelektualnih usluga koje fakulteti i instituti daju privrednom sektoru i, konačno, iz školarina studenata kao primarnih potrošača te uslužne delatnosti – treba dovesti u funkciju opštih društvenih interesa kao što je to upravo obrazovanje. Ili, jednostavnije, tajkune treba naterati da plaćaju poreze na ekstraprofite koje stiču u ovom društvu, jer im upravo ovo društvo kao specifična sinteza partitokratije i profterskog preduzetništva i omogućuje njihove ekstraprofite. Zahtevi studenata, zapravo, nisu antikapitalistički, nego postavljanju kapitalizmu pravila igre od kojih je država odustala. Dakle, u ovoj akciji nije primarno ili nije samo reč o antikapitalističkom protestu. Obrnuto, princip akcije je pozitivan: to je pravilo „za sve“, dok je država izručila stara pravila igre na raspolaganje samo „nekima“. To je ponovna artikulacija univerzalne politike ili politike za sve, iako se radi o naoko partikularnom sektoru obrazovanja, i to, još partikularnije, o visokoškolskom obrazovanju. Reč je, dakle, o načinu univerzalizacije partikularnog, i odatle proizlazi i problem metode.

Kad je počela ovogodišnja akcija mno-ke su – od rektora, preko dekanica, pa do pojedinih profesora i studentskih „zvanika“ iz Studentskog parlamenta – tvrdili da su zahtevi legitimni, ali da način njihovog ostvarivanja nije demokracian, štaviše da je siledžijski i kriminalan, jer ih tera da „krše zakon“ time što ne izvršavaju radnu obavezu nastavnika, odnosno ne pohađaju nastavu. Ovde je, pak, reč o pseudoargumentu koji sadrži reč delegitimizacije prava na protest pozivanjem na liberalno načelo da je sloboda ili pravo svakog pojedinca ograničeno slobodom ili pravom drugog, što znači da je pravo studenata na protest ograničeno njihovim pravom da ne budu uznemiravani! Studenti ne mogu praviti revoluciju, jer to narušava građanski mir ili kućni red. To nije tek i samo argument „liberala“, to je vučiji trik pod ovcjom kožom i bio je šlagvort i smernica dekanici Filozofskog (i Filološkog) fakulteta i rektoru Beogradske univerziteta kako da delegitimiraju studentsku akciju upornim ponavljanjem fikcije kako akciju ne podržava „većina studenata“, jer kao plenum bi bio legitiman samo ako na njemu učestvuje svih „6.000 upisanih stu-

denata“, i odatle potiču i onih nekoliko „mera“ uprave FF-a da „normalizuje“ nastavu. Cilj je bio samo da delegitimiraju plenum, što znači da je pravi trn u oku svima plenumski model odlučivanja ili tzv. „direktna demokratija“. Ona je ta koja delegitimira reprezentativni (participativni, delegatski ili kakav god) sistem parlamentarne demokratije koji je ogravao u cinizmu ne-politike i otuđenju vlasti od „svih“. Ovde je mesto da parafraziram Trockog i njegovu kritiku parlamentarne demokratije iz 1925: Ona ne samo da ne daje previše moći studentima, nego ih, paradoksalno, ona previše pasivizira, prepuštajući inicijativu aparatima državne vlasti, nasuprot plenumu u kojem studenti sami sebe direktno mobilisali i vrše „vlast“. Plenum ima svoj protokol, svoje procedure, sve što je potrebno za njegovo optimalno funkcionisanje. Ovo što se moglo videti na Plenumu (naravno, i na onim ranijim, kao i na zagrebačkom) veoma je inovativno, ne samo u ovoj regiji, nego i na svet-skom planu, i značajan je korak za demokratiju u svestu, jer razrešava problem načina (političkog) suživotu različitih grupacija i aktera na političkoj sceni.

saradnici:

donatori i partneri:

Srpski ratni veterani
Odrani Filozofski
Odrani Filološki

Izdavač: Učitelji neznanika i njegovi komiteti
Producent: Centar za kulturnu dekontaminaciju
Izvršni urednik, dizajn i prelom: Matija Medenica
Štampa: Fotokopirnica „Student“